

RUSKI INWALID

N^o.=

306.

CZWARTEK.

30 Grudnia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Witebska. Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Angliia. Hiszpania. Włochy. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Witebska, 16 Grudnia.

Dzień urodzin Najjaśniejszego Cesarza ALEXANDRA I. był tutaj obchodzony jak najuroczyściej: Zrana po skończonym nabożeństwie we wszystkich Katolickich kościołach było śpiewano *Te Deum*, a o godzinie 10 JW. Aktualny Rada Stanu, Witebski Cywilny Gubernator i kawaler *Butowicz* przymował od władz Cywilnych i wojskowych z powodu tej uroczystości powinszowania, po czym wspólnie ze wszystkimi urzędnikami udał się do Greko-Rossyjskiej cerkwi, gdzie również przy biciu we dzwony zasłano błagalne modły o przedłużenie szczęśliwego panowania Najlepszego z Monarchów. Po nabożeństwie udano się znowu do JW. Gubernatora, który całe zgromadzenie ugaskał śniadaniem, a przytem spełniano toast za zdrowie Najjaśniejszego Sulejzanta. — Tegoż dnia wieczorem miasto

było pięknie oświetlone, a w witebskim szlacheckim klubie jedynie dla uczczenia tak drogiej każdemu z poddanych pamiątki, był bal maskowy, do którego były wezwane wszystkie stany. Rzęsiste oświetlenie domu witebskiego szlacheckiego zgromadzenia a szczególnie salonu, w którym bal miał miejsce, świetność leznych masek składających kadryle i pojedynczych, oraz powszechna weselosć, z którą aż do pierwszej po północy przedłużały się tańce, były cechą niezmysłowych uczuć wdzięczności i uwielbienia, jakie ku Najjaśniejszemu Cesarzowi chciała w tym dniu uroczystym publiczność witebska okazać.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy, 25 Grudnia.

Wczoraj Warszawa obchodziła uroczystość dnia, w którym nasz ukochany Monarcha wziął życia początek, przeznaczony od nieba na uszczęśliwianie ludów berła jego teraz pod-

ległych. Około gtey zrana J. O. Xiążę Namiestoik Królewski z wszystkiemi publicznemi władzami był u N. Cesarzowica W. Xiącia Konstantego, i złożył mu hołd uszanowania tudzież szczerze życzenia Polaków dla łaskawego Monarchy naszego. O 11 miał w obecności władz wielką mszą i zaśpiewał Te Deum w metropolitalnym kosciele JW. Arcybiskup Warszawski Prymas Królestwa Polskiego, podczas których zanoszono modły do Naywyższego o długie i szczęśliwe panowanie N. Pana.—Wieczorem, było w teatrze narodowym bezpłatne dla publiczności widowisko, i domy stolicy oświecono.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Dnia 11go Grudnia przybyli do Munich dway akademicy Spix i Martius, którzy roku 1817 wyjechali w orszaku królowey hiszpańskiej Leopoldyny do Brezylji. Zwiedzili oni wszystkie kraiu tego strony, a szczególniej nadbrzeża rzeki Amazonek. Przywieźli z sobą między innemi rzeczami dwóch małych Judyń, dziewczynkę i chłopca, którzy stali się podziwieniem całego miasta. Oboje są koloru czarnego, a usta chłopca są w rozmaitym kierunku pokłute, i napuszczone kolorami.

ANGLIJA.

Xiążna Klarencyi urodziła córkę, a chociaż ten potóg był cokolwiek za wczesny zawsze iednak pomysłu. Nowourodzona otrzymała imie Elżbiety.

W iednym z ostatnich zgromadzeń rady miejskiej londyńskiej, postanowiono podać Królowi prozbę o usunięcie teraźniejszych ministrów. Ułożony z tego powodu adres podany był Królowi przez Lorda Maiora, ławników i deputacyą pomienioney rady miejskiej. N. Pan odpowiedział nań w następujących wyrazach: „Z prawdziwą boleścią serca czytałem podany mi adres i w nim zawartą prozbę. Niewchodząc daleko w przyczyny, któremi się powodowali autorowie adresu, nie trudno jest przekonać się, że iedynym ich celem bydź musiało podburzenie mniey oświeconey klasy poddanych moich, i powiększenie tych smutnych trudności, z któremi się teraz potykać musimy.“—Kuryier z tego powodu czyni następujące uwagi: „Chcielibyśmy widzieć oddawców tego radykalnego adresu w tę chwil-

łę, kiedy Król oświadczył im iż przenika prawdziwy ich zamiar. Trzeba się spodziewać, że tak sam adres iak i odpowiedz Królewska zapisane będą w protokole rady miejskiej i tym sposobem przejdą do późney potomności iako trwała pamiątka mądrości autorów tego dzieła. W teyże gazecie pod dniem 16 b. m. czytamy między innem co następuje: W iedney z ranuych gazet pomieszczona była wiadomość iakoby Król od kilku dni był niebezpiecznie chory. Spieszmy donieść że ta wiadomość zupełnie jest fałszywą; gdyż Król JMśc ciągle naylepszym cieszy się z drowiem. Oby dały nieba aby naylepszy Król nasz iak naydłużey podobnego używał i aby panując nam z iednostayną dobrocią i stałością charakteru, dosięgnął iak naywyższey sławy.—Taż sama gazeta zbiia niektóre artykuły pomieszczone w wielu gazetach tutejszych, a donoszące iakoby między dwoma znakomitemi dyplomatykami, zaszyły żwawe a nawet i obraźliwe przymówienia się z powodu różnicy w zdaniach politycznych.

W Leadhills i w Annlockheade dało się uczuć 6. b. m. rano trzęsienie ziemi z głuchym podziemnym łoskotem; wieczorem znowu dało się uczuć podobneż wtrząśnienie.

Słychać że za otwarciem posiedzeń parlamentowych dwa tylko przedmioty w sprawie Królowey wzięte będą pod rozwagę, to jest wymuzania na zawsze imienia iey z modlitwy kościelney i naznaczenie zamku na mieszkanie.

—Zeszyły Król Haiity *Henryk* był iak wiadomo w młodości swoiey kucharzem i w tey sztuce do takiey doszedł doskonałości, iż na całej wyspie za naypierwszego był poczytany kuchmistra. Zostawszy Królem ustanowił półk Amazonek, którego dowodczyną była żona iego Królowa *Maryia Ludwika*. Każda panienka bogatych rodziców musiała zaciągać się do tego pułku skoro dochodziła lat 18 wieku; musiała się własnym kosztem ukipować i pięknych mieć koni. Według *Gazety Francyi*, Król ten murzyn karał śmiercią nawet tych, którzy mu się przyśnili iako nieprzyjaciele iego. — Na wyspie Haiity formuje się teraz wiele partyy, a każdy dowoda ma nadzieję bydź następcą zeszęgo Króla.

HISZPANIA.

z *Madrytu*, 9 Grudnia.

Jenerał *Quesada* niegdys komendant w St. Ander i Konsul hiszpański w Algarwii bryga-

dyier *Corpos*, którzy obadwa zamysłali umknąć do Francyi złowieni są w Vittoria.

Znaniomy *Recanno* najpierwszy dowódca zamieszania i przelew krwi w Kadyx w przeszłym marcu, umknął niedawno z więzienia i niewiadomo dotąd gdzie się ukrywa.

Pisma z Avila co w starey Kastylii donoszą że w tej prowincyi zawiła się znaczna banda Cyganów, i dopuszcza się wielkich niegodziwości. Zwierzchność miejscowa musiała nakoniec wysłać oddział wojska dla poskromienia tych hultajów. Schwytano ich trzynastu. — Prowincya ta napastowana jest także od zbójców, którzy zbrojnymi kupami jeżdżą po głównych traktach i odzierają podróżnych. Niedawno przejeżdżało dwunastu uzbrojonych ludzi przez Leon i wołało: „Niech żyje Król niepotrzeba konstytucyi. W okolicach Tarragony zaszła także utarczka między zbójcami i oddziałem wojska przeciwko nim wysłanego; 25 zbójców legło na placu. W Burgos karano śmiercią dwóch schwytanych rabusiów.

W Ł O C H Y.

Zwierzchność miejscowa Neapolitańska potrafiła nakoniec odkryć bandę zbójców, którzy straszne popełniali napasce i kradzieże. Najpierwszą w tej bandzie była kobieta, a młodzi ludzie którzy jej dopomagali byli dobrego wychowania i urodzenia, co oddalając od nich wszelkie podeyrzenie, odkrycie zbrodni tem trudniejszym czyniło.

Ostatnie wiadomości z Neapolu do 7 Grudnia dochodzą. Król JMśc obojey Sycylii otrzymał wezwanie od Monarchów sprzymierzonych, zapraszające go do Laybach dla widzenia się z nimi. Gazeta Florentska pod artykułem z Neapolu donosi, że parlament tameczny otrzymał pismo Królewskie z powodu powyższego wezwania, i że odpowiedział na nie umyślnym adresem, w którym oświadcza życzenia narodu dla Króla, całej jego rodziny i wiernego mu ludu. Według teyże gazety Minister spraw wewnętrznych rozesłał do wszystkich rządów prowincyy okolic, zalecający im imieniem Xiążęcia namiestnika iak najpilniejszą baczność na spokojność wewnętrzną pod niebytność Królewską, a za wszystkie mogące nastąpić nieładzi czyni ich odpowiedzialnymi. Około tego zaleca modły publiczne o zdrowie i pomyslną podróż Monarchy, w ręku którego złożyła opatrzność losy narodu. — Słychać że Król wyjedzie wkrótce do Trie-

stu na okręcie angielskim *Msciel*, pod dowództwem Kapitana Maytlard.

ROZMAITOSCI.

Wiecznie palący się ogień nad brzegiem morza Kaspijskiego (Wyimek z podróży pewnego Rossyianina.)

Wiecznie palący się ogień nad brzegami morza Kaspijskiego, jest najciekawszym zjawiskiem przyrodzenia w Rossyi południowej, a mianowicie w części jej najbardziej ku południowi położoney. W krajaie Anterońskiej o cztery blisko mili od Baki, unoszą się po powierzchni ziemi płomienie, palącego się ustawicznie pod nią ognia, z wyzewów *Nefly* pniehdącego. Niemożna wprawdzie nazwać go *wiecznym*; (cóż bowiem jest wiecznego na kuli od nas zamieszkaney) zawsze atoli początek jego w nayodlegleyszey kryje się starożytności. Są podobne ognie w wielu innych miejscach iak np. w Uralu Baszkirów nad rzeczką *Mangyzlan* niedaleko obszerney osady *Ulp-Aul*. Wspomina o nich *Pallas*. Ja także widziałem podobne (mówi autor podróży) w Walachii nad rzeczką *Stanika* i na górze *Klaszna* niedaleko wsi *Lapartari*. O tych początku są jeszcze podania, dobrze zachowane w niższej klasie mieszkańców tamecznych; (a) lecz początek ognia w okolicach Baki, starszy jest nad wszelkie podania.

Zapewne pierwsze zjawienie się tego płomienia, musiało bydz poczytane za rzecz nad przyrodzoną zwłaszcza w takim wieku, kiedy dziełania, i skutki przyrodzenia nader mało były ludziom znaiome. Niedziw za tem że cudem nazwane, mogło znaleźć swoich czcicieli i dało pierwszy początek religii, którey wyznawcy czcili ogień za Boga. Wiadomo że w ziemi Medyyskiej (b) *Zoroastr* swojąpowiadał naukę, naznaczał uroczystości na cześć ognia i pierwsze jego tajemnicze założył strażnie. Duch Mahometanizmu zniszczył te wszystkie świątyni, sama tylko *Bakiń-*

- (a) Tym ogniom dało początek uderzenie piorunu, które zbiwszy wierzchołek góry *Klaszny*, otworzyło rozpadlinę aż do jej wnętrza i od tej chwili począł się ukazywać płomień.
- (b) Ziemia Medyyska stykała się z Hirkanią którą teraz *Dagiestanem* nazywają. Obwód Baki i należąca do niego pustynia *Magau*, składały część tej krainy.

śka oparła się tej przemocy, za nadto będąc cudowną dla samych Alkoranu wyznawców, aby niszcząca swą rękę na nią podnieść mogła. — Kościół poświęcony Ogniovi, utrzymuje się dotąd w rzeczony krajnie. Stróżami jego są ostatki dawnych *Parsów*, (Kapłani czczący ogień) rozproszonych po Persyi i Judyi, którzy utrzymali dotąd religijne Zoroastra ustawy i obrzędy, a zechodzą się do rzeczony kościół dla dopełnienia ślubów swoich. Ta starożytna świątynia nie jest bynajmniej zaletną ze względu sztuki budownictwa: jest to prosty czworokąt z kamienia, w środku którego wznosi się ofiarnik czyli ołtarz, a z tego ustawiczny wybuch płomień. Dach czyli pokrycie tego gmachu jest płaskie, na czterech wydrażonych słupach oparte, z których także dobyma się nieustający ogień. Nad ołtarzem na dachu jest wieża służąca za dzwonicę.

Podróżny, błąkający się w rozległych po nad brzegami morza Kaspijskiego pustyniach, zdaleka, z włascza w środ ciemney nocy spozstrzega ten kościół, a łagodny i wysoko wiążący się płomień mimowolne budzi ku sobie uszanowanie; nie tylko bowiem przyczynia się do odzyskania straconey w niezmiernych równinach drogi, lecz w wybuchach swoich nie oprócz światła, z wulkanicznymi płomieniami wspólnego niemając, zwabia ku sobie i zmordowanemu wędrownikowi żądany odpoczynek w ustroniach swoich strażników obecnie.

Między kościołem i murem go otaczającym kilka murowanych domków i piękny ogródek, służą za mieszkanie ośmiu mnichom *Parson* (Pospolicie ich zowią *Hebrami*). Obrzędy ich religijne są bardzo proste i krótkie: Skoro wchodzą do kościoła, ieden z nich będący na wieży uderza raz ieden w dzwon, natychmiast wszyscy inni padają na twarz przed ołtarzem i przez kilkanaście minut zostają w tém położeniu; za drugim dopiero uderzeniem wstają i już jest po nabożeństwie. Pierwiastki wszelkich owoców i płodów ziemi rzucają w ogień, a resztę sami pożywają. Mięsa nigdy niejedzą i samymi tylko żyją roślinami. Ztąd to zapewne pochodzi, że wszystkich zwierząt mają za stworzenia mało co szlachetniejsze od człowieka. Każdy z tych mnichów ma kilka psów

u siebie, których nieiako za przyjaciół i towarzyszy swoich uważa.

Parsowie niezmiernie przywiązani są do swojej religii i poczytując ją za najdawniejszą, najprawdziwszą i najszybszą, sami się mają za najgodniejszych z ludzi i mających najczystsze wyobrażenie o Bogu. Juni wszyscy ludzie według ich zdania są nieczysti; dla tego to zapewne gdy im przyszło z nami rozmawiać, zawsze coś mroczeni pierwiec nim odpowiedzieli: Była to iakem się później dowiedział, modlitwa zabezpieczająca ich od wszelkiej nieczystości, z obcowania z nami mogącey wynikać. Widziałem że się mocno im niepodobało, kiedy ludzie nasi chcieli gotować sobie obiad na ich ognisku; kazałem więc dogadzać im, rozniecić drugie. Także gdy nieśli dla siebie wodę, miłając nas ustawnie powtarzali *Brama*; zapewne dla oddalenia wszelkiego z naszej strony na nią wpływu; lub też i tej cześć iakąś oddają; gdyż wiadomo, że niektórzy wyznawcy *Zoroastra* nauki i wodzie cześć oddawali.

Powietrze tak w kościele iak i zewnątrz jest czyste i ciepłe i mniisi bardzo lekko są ubrani. Dawni tego wyznania czciciele osobliwsze niekiedy czynili śluby, iak np. zostawali przez kilka miesięcy w przykrem iakim położeniu ciała, już to trzymając jedną rękę podnie sioną; lub nogę skórczoną, a drugą się tylko posługując, i t. p. To ich czasami przyprawiło o kalectwo i taki miał się za nader szczęśliwego i pewnego wieczney od Bramy nagrody. Teraz te gwałtowne pokuty niesą we zwyczaj; lecz zamiast tego n eprzypuszczają do uczęstnictwa swego kobiet. Mniisi ci są ochędźni i porządni, zbytku żadnego niecierpią; lecz i nędzy niedoświadczą. Komory swoje oświecają tymże ogniem który płonie na ofiarniku, a to za pomocą rur podziemnych do każdej izdebki zastosowanych i tak urządzonych, iż za pokręceniem śruby w iedną stronę, komora się oświeca; za pokręceniem w drugą, zupełna robi się ciemność.

PS. Pierwszy Numer R. I. na rok przyszły 1821, wydzie we Wtorek 4 Stycznia.

W P E T E R S B U R G U.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

ИСТОРИЧЕСКІЙ, ПОЛИТИЧЕСКІЙ и ЛИТЕРАТУРНЫЙ ЖУРНАЛЪ

СЫНЪ ОТЕЧЕСТВА,

издающійся съ Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволенія, съ 1812 года, будешь продолжаться и въ слѣдующемъ 1821 году. Въ планъ его входящъ:

I. СОВРЕМЕННАЯ ИСТОРИЯ и ПОЛИТИКА ЕВРОПЫ. [Въ семь отдѣленіи помѣщаются: Разсужденія и повѣствованія о новѣйшихъ и прежнихъ политическихъ и военныхъ дѣлахъ; выписки изъ иностранныхъ историческихъ и политическихъ Журналовъ; некрологія и біографіи знаменитыхъ современниковъ; историческіе анекдоты — и наконецъ: новѣйшія извѣстія о политическихъ происшествіяхъ. Въ послѣдней снать помѣщается перечень всѣхъ важныхъ новѣйшихъ извѣстій, полученныхъ въ продолженіе недѣли изъ за границы. Особы, неимѣющія досуга или охоты читать многія и продолжительныя снати разныхъ Вѣдомостей, могутъ находить въ каждой книжкѣ Сына Отечества крайнее, но полное изъ нихъ извлеченіе, представляющее Современную Исторію Свѣта сколь можно ближе къ истинѣ. — Въ случаѣ полученія важныхъ извѣстій въ необыкновенные почтовые дни и съ эстафетами, издаются особыя прибавленія къ Сыну Отечества, и немедленно высылаются къ подписчикамъ.

II. РУССКАЯ ЛИТЕРАТУРА. Духовное и свѣтское Краснорѣчіе. Разсужденія о Рускомъ языкѣ и Руской Словесности. Каждая новая, достойная вниманія Руская книга (кроме относящихся къ предметамъ Богословія и Медицины) будешь въ подробности разсматриваема въ Сынѣ Отечества, причемъ Издатели — имѣя въ виду не удовольвореніе своего самолюбія, а пользу и удовольствіе Читателей — обязуются печатать и Антикрипики на свои сужденія, если оныя написаны сносно по Руски, съ уваженіемъ къ публикѣ и съ наблюденіемъ правилъ Цензурнаго Устава. — Небольшія стихотворенія. Въ числѣ оныхъ будутъ печатаемы произведенія отличнѣйшихъ Рускихъ Поэтовъ, коихъ имена исчислены ниже сего.

III. СОВРЕМЕННАЯ РУССКАЯ БИБЛОГРАФІЯ, или извѣстія обо *всѣхъ* выходящихъ на Рускомъ языкѣ книгахъ, вскорѣ по изданіи ихъ въ свѣтъ, съ крашками, безприсрасными замѣчаніями о достоинствѣ оныхъ, для предостереженія публики отъ обманчивыхъ газетныхъ объявленій и обращенія вниманія оной на сочиненія того достойныя.

IV. НОВОСТИ ЛИТЕРАТУРНЫЯ, т. е. новѣйшія извѣстія объ успѣхахъ ученыхъ и учебныхъ заведеній въ Россіи, о произведеніяхъ Рускихъ Художниковъ, о полезныхъ предпріятіяхъ въ области Наукъ и Искусствъ, о важныхъ открытіяхъ въ Европѣ и другихъ частяхъ свѣта, о достойныхъ вниманія иностранныхъ книгахъ. Въ семь отдѣленіи помѣщаются будутъ обзорнія современной Литературы Французской, Нѣмецкой, Англійской и Польской.

V. РУССКІЙ ТЕАТРЪ. Разборъ представляемыхъ на Санктпетербургскомъ Театрѣ пьесъ, съ замѣчаніями объ игрѣ Актеровъ.

VI. РУССКАЯ ДРЕВНЯЯ и НОВАЯ ИСТОРИЯ. Повѣствованія о важныхъ случаяхъ отечественной Исторіи. Крипическія изысканія. Біографіи знаменитыхъ Россіянъ. Историческіе анекдоты. Къ сему же отдѣленію принадлежатъ географическія и статистическія свѣдѣнія о нынѣшнемъ состояніи Россіи.

VII. ПУТЕШЕСТВІЯ. Письма Рускихъ путешественниковъ по Россіи и чужимъ краямъ. Извѣстія о новѣйшихъ открытіяхъ путешествующихъ вокругъ свѣта. Замѣчанія о разныхъ странахъ Европы и другихъ частей свѣта. — Числа могли замѣтить, что Сынъ Опечеснва, въ отношеніи къ сей снашѣ, превосходитъ все прочіе Рускіе Журналы.

VIII. СМѢСЬ. Разныя извѣстія и замѣчанія. Переписка. Петербургскія записки и проч.

Въ семь Журналъ участвуютъ трудами своими отличнѣйшіе Рускіе Писатели: *В. А. Жуковскій, К. Н. Батюшковъ, Князь П. А. Вяземскій, Н. И. Гнѣдичъ, Д. В. Давыдовъ*, обѣщавшіе Издашелямъ не помѣщать своихъ произведеній въ другихъ Журналахъ. Издашеди получаютъ все иностранныя Вѣдомости, политическіе и литературные Журналы, и имѣютъ Корреспонденцовъ въ важнѣйшихъ городахъ Россіи и прочихъ странъ Европы. Они прилагаютъ все стараніе, чшобъ Журналъ ихъ приносилъ пользу и удовольствіе почтеннымъ соотечественникамъ, и приняли основаніемъ своихъ трудовъ между прочимъ слѣдующія правила: 1) не выпускаютъ изъ виду эпиграфа сего Журнала (*); 2) стараются, чшобъ снашьи, помѣщаемыя въ ихъ Журналѣ, были *дѣльными*, ш. е. чшобъ въ нихъ не было лишнихъ и пустыхъ умствованій, а сообщались истины и мысли полезныя и наставительныя; 3) помѣщаютъ преимущественно Рускія оригинальныя сочиненія, и весьма рѣдко переводы; 4) всеми мѣрами стараются, чшобъ въ Сынѣ Опечеснва не было повтораго того, что уже напечатано въ другихъ Рускихъ Журналахъ (исключая извѣстія политическія) 5); прилагаютъ попеченіе о сохраненіи чистоты Рускаго языка въ семь опечеснвенномъ изданіи, и наконецъ 6) наблюдаютъ, чшобъ во всехъ снашьяхъ сего Журнала строго сохраняемы были правила благочестія, нравственности и благоприсшойности, чшобъ и въ сншошвореніяхъ самыя шушки не были оскорбительны для нравствъ. — Помня, и по возможности исполняя правила сіи, Издашеди надѣются сохранить уваженіе и довѣренность опечеснвенной публики, кошорыми Сынъ Опечеснва пользуется уже девятый годъ.

Съ будущаго года сей Журналъ будетъ печататься на гораздо лучшей прошиву прежняго бумага, и буквами вновь для онаго оплишыми. Въ случаѣ надобности будутъ прилагаемы картинки, виды и планы.

Въ каждую Субботу, по прежнему, будетъ выходить книжка, содержащая въ себѣ не менѣе трехъ листовъ или 48 страницъ. Иногда, какъ сказано выше, будутъ выдаваться особыя прибавленія. Цѣна годовому изданію (состоящему изъ 52 книжекъ) здѣсь въ С. Петербургѣ *сорокъ*, а съ пересылкою во все другіе города Россійской Имперіи *сорокъ пять рублей*; полугодовому же (состоящему изъ 26 книжекъ съ 1-го Января по 1-е Іюля) въ С. Петербургѣ *двадцать пять рублей*, а съ пересылкою *двадцать семь рублей пятьдесятъ копѣекъ*. За доставленіе въ дома въ годъ 6 р. въ полгода 3 р.

Подписка принимается въ типографіи Надворнаго Совѣтника Греча, состоящей въ С. П. б. въ большой Морской въ домѣ Г. Антонова подъ № 125 въ книжномъ магазинѣ Слениныхъ, Библиотекѣ для чтенія Плавильщикова и у всехъ прочихъ здѣшнихъ книгопродавцевъ. Иногородные благоволятъ адресоваться въ Газетную Экспедицію С. Петербургскаго Почтамта, кошорая разсылаетъ сей Журналъ, и съ шакою припомъ исправностію, что въ печеніе трехъ лѣтъ не поступило ни одной жалобы на неполученіе или поздное полученіе книжекъ онаго.

С. Петербургъ.
Ноября 8, 1820.

*Александръ Воейковъ.
Николай Гречъ.*

(*) Verba animi proferre et vitam impendere vero.

С. П. б. 1820 Въ типографіи Н. Греча. Печатаемо съ дозволенія Особеинной Канцеляріи Минисперства Внутреннихъ Дѣлъ.

ИЗВѢЩЕНІЕ.

Изобрѣтатель мыла, употребляемаго при Испанскомъ Дворѣ и достоинство коего было химически изслѣдовано и одобрено Медицинскимъ Совѣтомъ Министрства Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія; сего мыла, которое и у насъ въ Имперіи приобрѣло себѣ болѣе уже ю лѣтъ отличное одобреніе, постоянно утвержденное и оправданное неоднократными изъявленіями благодарности отъ большой части Г.г. покупателей, какъ чрезъ письма, адресованныя въ Контору его и Компаніи, такъ и чрезъ С. П. бургскія Академическія Вѣдомости, 1817-го года, въ No. 7, 8 и 9, подъ заглавіемъ: *о сеюняемой омыль съ лица негистотъ*, — имѣешь честь извѣстить почтенную Публику:

Какъ явнѣ дошло до его свѣденія, что означенное мыло продается подъ его именемъ, по не у него, какъ-бы по надлежало, а въ различныхъ мѣстахъ; то и считаешь оныя себя въ обязанности, предупредить Г.г. покупателей, что подобная продажа никому отъ него на Коммисію не довѣрена, а пошому, если противъ его ожиданія, продолжась она еще гдѣ нибудь, изобрѣтатель ошнудь не признаешь ее за свою, повторяя въ шо же время:

а) Что для опроверженія впредь подлога сего рода, *единственнымъ мѣстомъ для продажи настоящаго мыла есть отиски, какъ шо и прежде было, Контора его, извѣстная подъ именемъ А. Н. де Колла и Колпан.* — которая состоитъ въ С. П. бургѣ, въ Ногомѣ переулкѣ, въ доль купца Королева, подъ No. 74. Сюда-то и благоволяшь адресоваться желающіе получать сіе мыло. Также,

б) Что для вышнато избѣжанія всякаго подлога, при каждой штуцкѣ сего мыла имѣюшся: *вензель съ свѣтлыми золотыми буквами А. Н.*; каршоцка *подъ No. 1*; и сверхъ того, по крайней мѣрѣ на одной штуцкѣ, при покупкѣ многихъ разомъ или хотя и одной, будешь находиться свернутой экземпляръ сего извѣщенія.

Изобрѣтатель находить также за нужное прибавить:

I. Дѣйствія сего мыла.

1. Оно мягчитъ шѣлю и возвращаетъ ему въ шо же время эластическую его упругость и свѣжестъ. 2. Даетъ шѣлю бѣлизну, гладкость и распространяетъ вообще шошъ здоровый цвѣтъ, котораго бы желали никогда не терять. 3. Сгоняетъ съ кожи сыпь и всякую нечистоту, уничтожаетъ съ лица загаръ и особенно придаетъ молоджавость. 4. Очень полезно для лица противъ нездороваго вліянія воздуха и всякихъ вредныхъ испареній; и 5. Способствуетъ, наконецъ, къ скорѣйшему заживленію порѣзовъ, случающихся при бритьѣ.

II. Экономическія выгоды.

Кромѣ изложенной нами пользы отъ сего мыла, можно еще получать отъ оного и экономическія выгоды; ибо оно дешевле обойдется всякаго другаго мыла, употребляемаго для умыванья, пошому, что одной штуки шановишся на долго.

III. Назначеніе цѣнъ.

Цѣна за штуку 2 руб. 50 коп. — Иногородныя особы, выписывающія оное мыло, благоволяшь плащать за фунтъ, или за 4 штуки, по 12 р. 50 коп.; ибо Контора пересылку беретъ на свой счетъ, въ какомъ бы-шо разстояніи ни было.

1-го Сентября, 1820.

A N N O N C E.

L'inventeur du savon en usage à la cour d'Espagne, et dont le mérite, soumis d'une manière chimique, à l'examen du Conseil de Médecine du Ministère des Cultes et de l'Instruction publique, a été approuvé; du savon, qui chez nous dans l'Empire s'est acquis depuis plus de 10 ans une réputation, constamment établie et justifiée par des marques multipliées de reconnaissance de la plupart de Mrs les Acheteurs, exprimées tant par la voie des lettres, adressées à son Comptoir et comp., que par celle des Gazettes Académiques de St. Petersbourg, l'an 1817, Numéros: 7, 8 et 9, sous la rubrique: *des ébullitions que le dit savon chasse du visage*, — a l'honneur d'annoncer au respectable Public:

Comme il est parvenu à sa connoissance, que le savon en question se débite sous son nom, non pas seulement chez lui, comme il le faudroit, mais en différens endroits; par conséquent il croit devoir prévenir Mrs. les Acheteurs, qu'une pareille vente n' a jamais été de son côté confiée à personne par commission, et si, contre son attente, elle continue encore quelque part, l'inventeur ne l'avoue point pour la sienne, répétant en même tems:

a.) Que, pour éviter dorénavant toute fraude de cette espèce, *le seul endroit pour la véritable distribution est toujours*, comme auparavant, *son Comptoir, connu sous le nom de A. H. de Colla et Comp.*, qui se trouve à *St. Pétersbourg, carrefour Novoï, maison Koroleff, No. 74.* — C'est-là, que les personnes, qui désireroient avoir de ce savon, voudront bien s'adresser, et

b.) Que, pour mieux dissiper toute supercherie, chaque pièce du savon est pourvue: d'un *chiffre doré A. H.*; d'un *carton*, portant *le No. 1.*; et par dessus tout, *au moins une pièce* sur l'achat de plusieurs, ou une seule isolément, *portera toujours, en rouleau, un exemplaire d'annonce, comme la présente*

L'inventeur espère qu'il ne seroit par déplacé de mettre ici:

I. Vertus du savon en question.

1. Il adoucit la peau et lui rend en même tems son élasticité et sa fraîcheur; 2. Il donne à la peau de la blancheur, du poli, et répand sur toute la figure ce teint de santé que l'on désireroit à ne jamais perdre; 3. Il enlève de dessus la peau des elevures et toute sorte d'ébullitions, fait cesser la hâle au visage, et lui redonne surtout un air de jeunesse; 4. Il sert tres-bien pour le visage contre les impressions mal-saines de l'air et de toute sorte des vapeurs nuisibles, et 5. Il contribue, enfin, à la prompte guérison de petites coupures, que l'on fait en faisant la brabe

II. Avantages économiques.

Indépendamment de l'utilité, dont nous venons de parler pour ce savon, l'on en pourroit encore retirer des avantages économiques; vû que l'usage en coûteroit infiniment moins que de tout autre savon de lavande, une seule pièce étant assez suffisante pour durer longtems.

III. Mode des prix.

Le prix est à 2 roubles 50 cop. la pièce. — Les personnes des autres vites, qui veulent se faire envoyer de ce savon, voudront bien le rembourser, par 12 roubles 50 copeks la livre, c'est-à-dire pour 4 pièces du savon; car le Comptoir se charge déjà lui-même de tous les frais d'envoie, pour quelque distance que ce soit.

ПОДПИСАВШИЕСЯ ВЪ 1818 ГОДУ НА ПОЛУЧЕНИЕ
ПОРТРЕТОВЪ

ИМПЕРАТОРСКОЙ ФАМИЛИИ

Писанныхъ живописцемъ Беннеромъ

а съ оныхъ гравированныхъ и печатанныхъ въ Парижѣ
пунктировкой съ величайшею точностію самыми лучшими
художниками.

Извѣщаюся чпо сіи портреты вышли изъ печати
и чпо подписка на оныя уже прекращена.

-
- Царь Михаилъ Ѳеодоровичъ Романовъ. (1613.)
Царь Алексѣй Михайловичъ.
Царь Ѳеодоръ III Алексѣевичъ.
Царь Іоаннъ Алексѣевичъ.
Царевна Софія Алексѣевна.
Его Величество Императоръ Петръ Великій.
Ея Величество Императрица Екатерина I.
Его Величество Императоръ Петръ II.
Ея Величество Императрица Анна Іоанновна.
Ея Величество Императрица Елисавета Петровна.
Его Величество Императоръ Петръ III.
Ея Величество Императрица Екатерина II.
Его Величество Императоръ Павелъ I.
Ея Величество Императрица Марія Ѳеодоровна.
Его Величество Императоръ Александръ I.
Ея Величество Императрица Елисавета Алексѣевна.
Его Высочество Великій Князь Константинъ Павловичъ.
Ея Высочество Великая Княгиня Анна Ѳеодоровна.

Его Высочество Великий Князь Николай Павлович.
Ея Высочество Великая Княгиня Александра Феодоровна.
Его Высочество Великий Князь Михаил Павлович.
Ея Высочество Великая Княгиня Мария Павловна.
Ея Высочество Великая Княгиня Екатерина Павловна.
Ея Высочество Великая Княгиня Анна Павловна.

Особы, внутри Имперіи живущія, которыя пожелаютъ имѣть сіе превосходное собраніе поршреповъ, могутъ относиться съ требованіями своими, съ означеніемъ своихъ адресовъ, въ С. Пешербургъ къ Экспедитору Газетной С. Пешербургскаго Почтамта Экспедиціи, Коллежскому Совѣтнику Шшеру, и въ Москву къ Экспедитору Газетной Московскаго Почтамта Экспедиціи Типулярному Совѣтнику Жарову, прилагая за каждое собраніе, съ пересылкою онаго, 230 рублей Банк. ассигн:

Особамъ, выписавшимъ сіи поршрепы, будутъ отправлены оныя, по полученіи ихъ требованій, почтчасъ съ первой почтою. Каждый поршрепъ будетъ переложень почтою бумагою; все же собраніе вложено въ картонъ съ гравированною надписью. Всевозможныя мѣры приняты для отвращенія поврежденія оныхъ въ дорогѣ и для доставленія въ совершенной цѣлости.

Печатано въ Типографіи Плавильщикова
Съ дозволенія Особенной Канцеляріи Министерства Внутреннихъ
дѣлъ. Спб. 10 Ноября 1820 года.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

Желающіе получать изъ Газетной С. Петербургскаго почтампа Экспедиціи на 1821 годъ съ пересылкою въ иногородныя мѣста вѣдомости и журналы въ С. Петербургѣ издаваемыя, благоволять присылать въ оную Экспедицію пренумераціонныя деньги по ниже означенной росписи:

	За весь годъ		За пол-года.	
	Руб.	коп.	Руб.	коп.
С. Петербургскія вѣдомости на Рускомъ языкѣ	35	-	20	-
на Нѣмецкомъ языкѣ	35	-	20	-
Инвалидъ или военныя вѣдомости на Рускомъ языкѣ	40	-	22	50
на Нѣмецкомъ языкѣ	40	-	22	50
на Польскомъ языкѣ	40	-	22	50
Сенатскія вѣдомости на Рускомъ языкѣ	15	-	-	-
на Нѣмецкомъ языкѣ	15	-	-	-
Сенатскія объявленія	20	-	-	-
Прейсъ Курантъ на Рускомъ языкѣ	25	-	12	50
на Нѣмецкомъ языкѣ	25	-	12	50
на Англинскомъ языкѣ	25	-	12	50
Conservateur impartial	25	-	15	-
Журналъ Императорскаго челоуѣколюбиваго общесва	25	-	15	-
--- Сынъ Ошечества	45	-	25	-
--- Духъ Журналовъ	40	-	25	-
--- Благонамѣренный	35	-	17	50
--- Сореновашель просвѣщенія и благошворенія	30	-	17	50
--- Сибирскій Вѣспникъ	30	-	15	-
--- Невскій Зришель	35	-	17	50
--- Ошечественныя записки	30	-	-	-
--- Дѣшскій Музеумъ	30	-	17	50
--- Литографической Альбомъ	40	-	27	50

Благосклонное принятіе Публикою Опечественныхъ Записокъ подало желаніе и возможность Издателю продолжать оныя и на слѣдующій 1821 годъ. Планъ журнала остаеися пошъ же, ш. е., издатель будетъ по прежнему стараться знакомить своихъ Читателей единственно съ ихъ Опечествомъ, не пощадишь ни трудовъ, ни издержекъ для собиранія матеріаловъ относительно сей важной цѣли и почтешъ первую обязанностію и честью—сдѣлать болѣе, чѣмъ общаетъ, въ чемъ смѣетъ онъ надѣяться, Публика можетъ уже опдашь ему нѣкоторую справедливость: ибо хотя обязался онъ выдавать ежемѣсячно оны 4 до 6 листовъ, но изъ семи No, вышедшихъ въ свѣтъ, ни въ одномъ не было менѣе 5 листовъ, а при заключали болѣе 7, вмѣсто 3 гравированныхъ видовъ издатель помѣшилъ 4 и сверхъ того планъ и проч.; такъ что вмѣсто обѣщанныхъ шрехъ частей за нынѣшній годъ со ставишя чешыре.

Издатель можетъ къ сему присовокупить, что журналъ его будетъ впредъ заключать самыя любопытныя предметы, кои въ продолженіе сего года получилъ онъ изъ опдаленнѣйшихъ краевъ Россіи, равнымъ образомъ и шѣ, о коихъ въ теченіи того времени успѣлъ онъ собрать нужныя подробности.

Вообще содержаніе сего изданія будетъ составлять слѣдующіе предметы:

- 1) Журналы многихъ ни кому неизвѣстныхъ Русскихъ путешественниковъ по Россіи, Бухаріи, Киргизской степи, Кавказу и чужимъ краямъ.
- 2) Записки опличныхъ Воиновъ — Липператоровъ.
- 3) Письма издателя о Москвѣ, Кіевѣ, Новгородѣ и другихъ классическихъ опечественныхъ городахъ и мѣстахъ.
- 4) Жизнеописанія знаменитыхъ Россіянъ и неизвѣстныхъ Художниковъ и Гражданъ.
- 5) С. Пешербургскія современныя льтописи.

6) Смѣсь: Русскіе анекдоты, современные происшествія, опечесшвенныя открытія, историческія разысканія и проч. и проч.

Многія почтенныя особы, занимающіеся опечесшвеною Исторіею и Словесностію, обѣщали украшать Опечесшвенныя Записки; прочихъ же покорнѣйше къ тому приглашаю, увѣряя въ истинной моей и всѣхъ соотечесшвенниковъ благодарности.

Подписная цѣна за двенадцать книжекъ на 1821 годъ съ Генваря мѣсяца, въ С. Петербургѣ 25 руб., съ пересылкою въ другія города 30 рублей ассигнаціями.

Каждая часть, коихъ сославится въ годъ 4, будетъ украшена искусно выгравированнымъ видомъ какаго нибудь достопримѣчательнаго мѣста или города, или поршпрешомъ знаменитаго Россіянина.

Подписка принимается въ С. Петербургѣ къ кварширѣ самаго издашеля, въ Садовой улицѣ въ домѣ купца Фролова подъ No 9, противъ воротъ Михайловскаго замка; въ книжномъ магазинѣ брашневъ Слѣниныхъ, что въ домѣ Кусовникова у Казанскаго моста и въ Библіотекѣ Плавильщикова, сослѣдней у Синяго моста, въ домѣ Гавриловой.

Въ Москвѣ въ Газетной Экспедиціи Московскаго Почтамта и у Коммисіонера Василья Душина, на Никольской улицѣ подъ No 2. Иногородные благоволятъ отнѣситься въ Газетную Экспедицію С. Петербургскаго Почтамта. За доставленіе на домъ въ С. Петербургѣ и Москвѣ полагается 3 рубля въ годъ.

Павелъ Свиньинъ.

Печаташь позволено.

С. Петербургъ. Ноября 6 дня 1820 года.

Цензоръ Ст. Сов. и Кав. Ив. Тилковской.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е

о книгахъ, журналахъ и поршрешахъ, продающихся въ книжномъ магазинѣ браншевѣ Слѣниныхъ, въ С. Пешербургѣ.

Исторія Государства Россійскаго, второе исправленное и пополненное изданіе, соч. Н. М. Карамзина, въ десяти томахъ, съ каршою, родословными табличками и поршрешомъ Авшора, на бѣлой бумагѣ въ С. П. В. 87 руб. въ Москвѣ у Ив. Ив. Готье по 95 руб. ассигнаціями. 8 томовъ выдаются, а на 9 й, которой печатается, билетъ Гг. иногородные прилагаютъ сверхъ означенной цѣны, за пересылку десяти томовъ, въсовыхъ за 20 фунтовъ.

Подписная цѣна особо *девятому* Тому какъ для перваго такъ и для втораго изданія *Исторія*, въ С. П. В. на бѣлой бумагѣ 12 руб. а съ пересылкою на города 15 р. на веленовой 20 р. съ пересылкою 23 руб.; въ Москвѣ у Кн. Готье, на бѣлой бум. 15 р. а на веленовой 23 руб.—Подписка совершенно прекратилась 1 Февраля.

О продолженіи селовѣтской жизни, или домашній лечебникъ, заключающій въ себѣ средства, какъ достигати здоровой, веселой и глубокой спарости, предохранятъ здравіе надежнѣйшими средствами и пользоватъ болѣзни всякаго рода, съ показаніемъ ихъ причинъ, лекарствъ и пособій, почти повсюду предъ глазами нашими находящихся; составленный изъ лучшихъ отечественныхъ и иностранныхъ Писателей Княземъ П. Енгальчевымъ, въ двухъ частяхъ, составляющихъ въ себѣ 30 печатныхъ листовъ. Изданіе прешіе, исправленное и умноженное. С. П. В. 1820. цѣна экземпляру на проспой бумагѣ 6 руб. а на любской 7 руб. за пересылку на города прилагается по 50 коп. серебромъ; а желающіе получатъ въ корешкѣ, прилагающіе еще 25 коп. серебромъ за ака.—О пользѣ и содержаніи сего полезнаго лечебника подробно изложено въ 81 N здѣшнихъ Академическихкихъ и въ 82 Номерѣ Московскихъ вѣдомостей.

Тассовы мегтанія, на Итальянскомъ языкѣ съ Рускимъ переводомъ Николая Федоровича Ослолопова, съ цѣпью искусно выгравированными картинками, прудовъ лучшихъ Россійскихъ художниковъ, въ 8 долю листа.— Пѣвецъ освобожденнаго Иерусалима, вдохновенный, такъ влюбленъ былъ въ сестру Герцога Феррарскаго, прелестную Елеонору д' Ессе, что нѣкоторые неосторожные поступки и слова повергли его въ шемницу. Любовь и заключеніе разши-

роили его воображеніе; онъ впалъ въ нѣкоторой родъ сумасшесствія, и въ семь-то состояніи писалъ отрывки исполненные огня и чувства, извѣстные подъ именемъ: *Le Veglie di Tasso*. т. е. Тассовы ночи или мечтанія; отрывки сіи опысканы въ недавнемъ времени и были нѣсколько разъ перепечатаны въ Италіи и во Фраціи.—Г. Ослолоповъ напечаталъ ихъ на Итальянскомъ языкѣ вышш со своимъ переводомъ; переводъ сей имѣетъ два достоинства: во первыхъ, что слогъ его чистъ, плавеи и пріятеиъ, а во вторыхъ, что онъ весьма близокъ къ подлиннику. Молодые Линператоры, занимающіеся, Итальянскимъ языкомъ въ особенностіи, найдутъ въ немъ великую для себя пользу, сравнивая красоты подлинника съ красотами перевода, и узнаютъ какимъ образомъ искусный переводчикъ преодолеваетъ препяствія, встрѣчающіяся при переложеніи иностранныхъ Классиковъ. Цѣна на бѣлой бумагѣ, съ 5 гравюрами лучшихъ описниковъ, 10 руб. а на веленовой 15 руб. за пересылку не требуется.

Руслаиъ и Людмила, поэма въ шести пѣсняхъ. Соч. А. Пушкина съ вышешомъ, С. П. В. 1820. на бѣлой бумагѣ 10 руб. за пересылку прилагается 50 копеекъ серебромъ.

Отчественныя записки П. Свирина, изданныя въ 1818 и 1819 годахъ въ двухъ частяхъ 10 руб. съ пересылкою 12 руб. а за 1820 годъ въ 8 книжкахъ 20 руб. съ пересылкою 25 руб.—и принимается подписка на слѣдующій 1821 годъ въ 12 книжкахъ 25 руб. съ пересылкою 30 руб.

Дѣтское спелье для сердца и разума. Книга сія издаваема была періодически Гг. Карамзинымъ и Подшиваловымъ съ 1785 по 1790 годъ. Сіе полезное изданіе нынѣ напечатано вторымъ писаніемъ въ Москвѣ 1819. въ 20 частяхъ, съ картинками, цѣна экземпляру въ переплетѣ 60 рублей. съ пересылкою 75.

Полныя Сочиненія И. И. Дашриева, послѣдняго изданія, съ портретомъ Автора, въ 3 частяхъ. 25 руб. съ пересылкою 30 руб.

Басни И. А. Крылова, послѣдняго изданія. 10 руб. съ пересылкою 12 руб.

Опытъ въ Стихахъ и Прозѣ К. Батюшкова, въ 2:

- часняхъ съ вписаніями 15 руб. съ пересылкою 18 руб.
- Сочиненія В. Жуковскаго, въ стихахъ и прозѣ. Въ 4 частяхъ 30 руб. съ пересылкою 35 руб.
- Вседневное бесѣдованіе съ Богомъ, въ упреніе часы, перев. съ Нѣмецкаго въ 12 книжкахъ. 16 руб. съ пересылкою 20 р.
- О подражаніи Христу, четыре книги Фомы Кемпійскаго съ присовокупленіемъ избранныхъ мѣстъ изъ другихъ его твореній, новый переводъ съ Лашинскаго. С. П. 1819. 10 руб. съ пересылкою 12 руб.
- О подражаніи Пресвятой Дѣвѣ Маріи, по примѣру послѣдованія Иисусу Христу, въ 3 книг. перев. съ Франц. съ каршиною. С. П. В. 1820. 6 р. 50 коп.
- Духовный годъ жизни Христiанства, Журналъ нравственно-Христiанскій, издаваемый Обществомъ Любителей Христiанства въ 24 книжкахъ 25 руб. съ пересылкою 30 руб.
- Памятникъ Событій въ Церквѣ и Отечествѣ, Соч. Проф. Я. Орлова. въ 6 частяхъ съ картинами 45 руб. съ пересылкою 55 р.
- Уединенный Пѣвецъ. Стихотворенія. С. П. В. 1817. 3 руб. съ пересылкою 4 р.
- Права Естественное, Проф. Куницына, въ 2 частяхъ 10 руб. съ пересылкою 12 руб.
- Опытъ полного изслѣдованія началъ и правилъ Хронологическаго и мѣсяцословнаго счисленія стараго и новаго стила. Барона В. Штейнгеля. С. П. В. 1819. 8 р. съ пересылкою 10 руб.
- Начертаніе Спанистики Россійскаго Государства, составленное Адъюнктомъ Профессора Консепциномъ Арсеньевымъ С. П. В. 1819 въ 2 томахъ цѣна 10 руб. съ пересылкою 12 руб.
- Взглядъ Русскаго Офицера на Парижъ, во время вступленія ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА и союзныхъ войскъ въ 1814 году. Изданный А. Краснокушскимъ 1819. 4 руб. съ пересылкою 5 руб.
- Осады и обороны Сарагоссы. Перев. съ Французскаго Полковникъ Зварковскій съ каршиною 10 руб. съ пересылкою 12 руб.
- Исторія Римская отъ основанія Рима до паденія Западной Римской Имперіи соч. Гольдсмита, пер. П. Яковлева въ 4 частяхъ 17 руб. съ пересылкою 20 руб.
- Рѣчь Президента Императорской Академіи Наукъ, въ торжественномъ собраніи Главнаго Педагогическаго Института 22 Марта 1818 года 3 руб. съ пересылкою 4 руб.
- Достопамятности С. Петербурга и его окрестностей. Соч. Павла Свинына на Россійскомъ и Французскомъ языкахъ, съ изображеніемъ видовъ гравированныхъ лучшими Художниками, 3 части въ 4-ку 47 руб. 50 коп. съ пересылкою 60 руб.
- Графодромія или Искусство скорописи, соч. Г. Ашле Передѣланное и примѣненное къ Рускому языку, Барономъ Модестомъ Корфомъ. С. П. В. 1820. 10 р.
- Подарокъ на Святки 1820—1821 годовъ съ каршиною С. П. В. 1820. 5 руб. съ пересылкою 7 руб.
- Кому угодно выписать 2 экз. въ какомъ случаѣ въ второй экз. въсовыхъ не нужно.
- Сочиненія Богдановича, второе Изданіе, Москва 1816, 30 руб. съ пересылкою 35 руб.
- Медико-Топографическое описаніе Санктпетербурга. Соч. Аштенгофера. Переводъ съ Нѣмецкаго С. П. В. 1820. 8 руб. съ пересылкою 10 руб.
- Саширы, Посланія и другія мѣлкя стихотворенія Михайла Милонова С. П. В. 1819.
- Походный Наставникъ для Офицеровъ опрягающихся ошъ Арміи по разнымъ воинскимъ препорученіямъ Соч. Французскимъ Генераломъ Сессакъ-Лакюе въ двухъ частяхъ перев. Аршил. Шшабсъ Капишанъ Левашовъ въпорый, съ рисунками 17 руб. съ пересылкою 20 руб.
- Подписка на Журналы на 1821 годъ.
- Невскій Зритель, періодическое изданіе, въ 12 книжкахъ, подписная цѣна 30 руб. съ пересылкою 35.
- Сынъ Отечества въ 52 книжкахъ 40 руб. съ пересылкою 45 руб.
- Отечественныя записки въ 12 книжк. 26 р. съ пересылкою 30 руб.
- Сибирскій Вѣстникъ въ 12 книжкахъ 26, съ пересылкою 30 руб.
- Благонравенный въ 24 книжкахъ 30 руб. съ пересылкою 35 руб.
- Портреты, грав. Г. Ушкинымъ, и Планъ.
- Портретъ Суворова 16 руб. съ пересылкою 18 руб.
- Портретъ Графа Аракчеева 10 руб. 12.
- Портретъ Карамзина 5 руб. 7 руб.
- Планъ сполничаго города С. Петербурга, вновь исправленъ Вице-Адмираломъ Гавриломъ Сарычевымъ и выгравированъ А. Савиновымъ, съ означеніемъ, глубины въ рѣкѣ Невѣ и фарвашировъ въ фушахъ, съ 20 видами знаннѣйшихъ мѣстъ города. 1820 года; 25 руб. съ пересылкою 30 руб.; а наклееной на холстѣ 35 руб. съ пересылкою 40 руб.
- Гг. Иностранцы какъ за вышеозначенными книгами, такъ и за всякими другими публикуемыми ошъ прочихъ книгопродавцевъ, благоволятъ относиться въ С. Петербургъ въ вышеозначенный магазинъ, надписывая пакеты на имя Иванъ Василь. Сленина